

Smereč, dasch mi dosz
dobrej Rady; twoi Duch
je Trošcht a Knes, kiž
wodži, a Moz da, ščož
žadam wot njeho, to mam,
to wofschewja.

60. Nebydž sparna, moja
Duscha ic.

Wuštysch, Wotze,
ščož teče profchu, jako
twoje Džjeczatko, Jesu!
Krebi luboš noschu, ška-
du ty mi pokaz so; swja-
ty Ducho! Trošchtarjo,
ty by moj Knes, a moj
Boh; wuštysch moje
Sdychowanje, Amen,
nech so wjeszje stane.

Kwalba.

61. To Czjeto zemy pore-
bacž ic.

O Božo, Wotze ne-
beski! to Kšesčizianstwo
dawa teži, Džak, Kwal-
bu, Moz a wulku Czješ,
ty žyl jo wšwojej Nadži
wesz.

2. O Kryšcže, Ssyno
Boži! ty, kiž možny,

Krašny, rjany by, to
Kšesčizianstwo džakuje
so tebi hač do Wječ-
noszje.

3. O swjaty Ducho
Trošchtarjo! kiž nam
škej Nusy šjewisch so,
my šWutrobu teče kwa-
limy, a wječnje tebe
čješimy.

9. Wot teho
Wotza nascheho
Knesa Jesom Kry-
sta, kiž tejšch nasch
Wotž je.

Pr o s t w a.

62. Kwalmy Boha wešes-
lie ic.

Ty, kiž by tam na
Nebju, Wotze! twojich
Džjeczi, potom twof
Ssyn Bratsik tu šwojich
je we Sswjeczi.

2. Stan so Memu
twojemu, Czješ, kiž jemu
šluscha; so by Wotza we
Ssynu snata kojda
Duscha.

3. Pšhindž

E 5